

го защищаваше доста добре, ала нещастно. Чиновниците бѣха окастрени като сѫдебнитѣ.

Изнуренъ съмъ, имамъ главоболие. Вечеръта подполковникъ Поповъ бѣше въ гостилиницата, злополуката съ закона за войската, нито Еренротъ, нито князътъ сѫ тука. „Наброска Еренрота“ и изработка на военното министерство. Безсмислица съ избора на офицеритѣ (телеграфирахъ вчера самъ на княза). Неприятно положение. Безъ инструкции, какво да се прави!

1/13 юни, недѣля. Сутринъта имаше заседание. На 9 ч. Кумани пакъ дойде за малко тукъ. Бюджетитѣ на жандармерията, пощитѣ, телеграфитѣ бѣха приети. Говори се много за лѣкарската колегия, за троянската болница (сифилисъ), *Travaux publiques* [Общественитѣ сгради]. Интерпелация на Славейкова за желѣзниците и минитѣ. Тишевъ не можеше всичко да запомни. Каравеловъ: нека се изобщо за желѣзниците нищо не говори, шушне нѣщо на ухoto на председателя, и сърдитъ, бѣбрейки „дураки“, разхожда се по подиума насамъ-натамъ. Цанковъ отговори много хитро за русчушко-варненската желѣзница. — Дебати за Копиткина, маляръ, че името му се не произнесе, 16,000 заплата. Цанковъ каза, че Русия го е изпратила тукъ, важна работа. Михайловски пита за какво сѫ скажитѣ чужди инженери, имаме много сръжни македонски дюлгери и дебралии (!). Тишевъ го спрѣза. — Интересни бѣха дебатитѣ за строежа на шосетата. На края (къмъ 2 ч.) изкачва се на трибуната Михайловски: нашето име по-рано бѣше познато само намъ, срамувахме се отъ него; въ Цариградъ бѣхме познати като румъ миллетъ. Българи се порумънчваха, посърбяха и погърчваха. Дори и сultanitѣ не ни знаеха името. За нашето откриване работиха българи и чужденци (очитѣ на народнитѣ представители се обрнаха къмъ мене въ ложата). Първите пѫтешественици сѫ били французи на 1836 година, руси, нѣмци. Откриха новъ народъ. Венелинъ, Шафарикъ (неговото име се произнесе измежду народнитѣ представители, струва ми се, отъ Григорий). „Единъ французинъ 30 години поборствува за насъ“, никога не ни е изоставялъ — Giampietri — „Courrier d'Orient“ — дължимъ му народна благодарност и дарение. Цифрата: „не е самичъкъ“ (смѣхъ) — 25,000 фр. зестра на неговото „мумиче“. Славейковъ се застъпя, прие се едногласно; Verblüffung [смущение] — ако заседанието бѣше тайно, щѣше да се яви опозиция. — Грънчаровъ предлага да се допълнятъ заплатитѣ на началници тѣ въ министерството на правосѫдието до 6,000 фр.

Подиръ пладне ходихъ въ министерството, гдето бѣха Гюзелевъ и Георгиевъ (Мих.), нареджаха ломския персоналъ. Gackerten über das Realschulprogramm [кудкудяха надъ програмата за реалнитѣ училища]. Азъ чувствувахъ главата си